

circumstàncies ens obliguen
sovint admetre a tota la
nostra mateixa voluntat.

Que hi faríem?... Di'quen-me
ja si a quin dia serem a Trump.

Desitjo per un trocien ben bé
i' alki mateix la vostra esposa.
Nosaltres, tots a l'entorn. A mi se
Joanp ja ha marxat a Barcelona.
Perquè cap allà el 19 s'ha d'exa-
minar i' ha d'anar a fer pràcti-
ques al taller. No més pufam a veu
els dires i' diem més. No hi ha
mes! Neuen els millors afets

el tot junt amb l'abraçada
cordial del vostre bon amic

Torre Blanca
Bonich (per Martorell)

Bonich 21 d'agost del 1911.

Molt estimat amic

Fujal: No he rebut encara
resposta a la meua carta an-
terior per suposo en poder
vostre. Espero el tema de
la vostra ponència a la ter-
cera assemblea d'Orleans per-
què ara ja no podem demanar
mes el per els prospectes
convocatoria. En caldria tenir

21039

ho per tot aquesta setmana. Contra tots els meus propò-
sits i' contra tots els meus desitjos no podré venir aquest
any a Tremp. Amb tot i' que el meu estat general es millor,
he estat curat prou reforç dels meus budells i' per altra
part voldria i' en conèixer moltes coses durant aquest
dies de setembre per' un resten per no'm per perdre cap
festa. Ho he anat a Viladrau i' aprofito el meu temps tan
com puc. Cal pensar per' el futur obligatori se me'n en-
porta una bona part. Si les coses van bé, com sembla,
es possible que aviat s'arregli la meua situació, llavors
l'any vinent si' que vindrem a Tremp amb la meua
dona. Creieu que supuam un sal molt defren no
podem venir. Un jania una il·lusió i' m'afondaria tan passar
junts uns pocs dies per aquestes terres!... Però no pot ser. Les